

Toeschouwers hoorden de arm van Mauro (16) breken

Het was een verschrikkelijk moment in de nog prille handballoopbaan van Mauro van der Wiel (16). Een sprongschot, uit balans, een ongelukkige val met als gevolg een gecompliceerde armbreuk. De toeschouwers hoorden het letterlijk breken en de wedstrijd werd gestaakt.

Inmiddels is het jeugdig talent na een zware revalidatie weer actief in de hoofdmacht van eredivisionist WHC/Hercules. En Mauro van der Wiel praat er nu makkelijk over, maar het bewuste moment staat bij hem én bij iedereen destijds in de sporthal nog op het netvlies geprojecteerd.

▲ Mauro van der Wiel is weer hersteld. FOTO PATRICK DOLKENS

„Het was een spannende wedstrijd tegen Bevo. We deden een wissel, ik maakte een sprongschot en scoorde zelfs. Maar ik werd uit balans gebracht, waardoor ik met mijn volle gewicht op mijn rechterarm terecht kwam. Een heftig moment. Zeker voor mij, maar voor iedereen in de sporthal.”

Een ijzelijke gil werd door een doodse stilte gevolgd. De krak van de arm ging door merg en been. De onfortuinlijke jongeling moest met de ambulance naar het Westeinde Ziekenhuis en werd direct de volgende ochtend aan een ingewikkelde breuk boven zijn elleboog geopereerd.

Van der Wiel: „Er moest een be-

hoorlijk lange plaat van zeker wel tien tot vijftien centimeter in. Die werd met lange schroeven vastgezet. Een geluk bij een ongeluk was dat het mijn rechterarm en niet mijn linker schotarm kapot was.”

Zes weken na de operatie volgde de controle in het ziekenhuis met een foto van het herstellende bot. Er volgde opnieuw een domper. „Ik hoopte dat ik alweer mocht gaan trainen. Maar ik werd voor nóg eens zes weken naar huis gestuurd. Dat viel ontzettend tegen. Ik kreeg wel fysiotherapie, deed wat oefeningen en krachttraining en gooide een balletje met mijn goede arm. Maar wedstrijden spelen mocht ik niet. Die revalidatie was zwaar, maar uit-

eindelijk kreeg ik groen licht van de arts. Dat was op een donderdag en de zondag erna, zo'n elf weken na de operatie, speelde ik met de A1 mee.”

Mauro begon op 4-jarige leeftijd dankzij zijn twee oudere zussen met handballen bij EHC. Uitgerkend de club die hij afgelopen zaterdag met 22-46 versloeg. „Toen ik merkte dat ik bij EHC niet op een hoger niveau kon spelen, ben ik begin 2022 overgestapt naar Hercules”, vertelt de vierde jaarscholier op het Dalton in Voorburg. „Als ik half mei slaag, ga ik door naar mbo Sport en Bewegen en daarna voor de studie fysiotherapie.”

– Peter Lotman